

Játszva nyer

Strasser Tibor ügyvéd közismert figura. Sztárügyvéd, örületes élettempóval. Ha csak hallgatja az ember, garantáltan fél óra múlva elveszti a fonalat, mert követhetetlen tempóval sorol adatokat, neveket, címeket, utal eseményekre, mindezt jobbra olyan gyors beszéddel, hogy már a szavak megértése is komoly koncentrációt igényel. Nem akar senkit sem zavarba hozni, egyszerűen csak olyan tempót diktál az agya, hogy a szája még ezzel a hadarással is csak kullog mögötte.

Amúgy nem ügyvédnek készült, hanem filmrendező vagy magyar-történelem szakos tanár szeretett volna lenni, de a felvételi nem sikerült. Ezt az elmúlt harminc évnyi ügyvédi pálya alatt vele szemben lévők általában nagyon bányák. Érdekes, hogy különleges agya a játékokban is igencsak csillogott.

– A hatvanas-hetvenes, sőt, még a nyolcvanas évek elején is szinte nem volt olyan tévés-rádiós játékvezető, akinek a műsorában ne szerepeltem volna. Akkor még a játéka kerülésért is gyakran direkt telefonos kérdés megválaszolása szükségeltett, s mivel nekem ez jól ment, egy idő után rám szóltak, hogy ne jelentkezzek ilyen sűrűn a játékokra, mert a többiek azt hiszik, bunda van a dologban.

– **Ilyen gyorsan reagálsz?**

– Általában igen, de nem itt van a lényeg. Egyszerűen nekem másként van tekerceselve az agyam. Például nyelveket egyszerűen képtelen voltam megtanulni, mert az istennek sem mentek a nyelvtani részletek, szavak megjegyzése. Viszont adatokat, eseményeket, számokat tökéletesen megjegyzek, vizualizálok. Ez a szakmában is kamatozik, hiszen előfordult, hogy egyes tárgyalásokra nem vittem a teljes iratanyagot, mégis, amikor valamire utalt a bíró vagy egy kolléga, akkor mindig tudtam, miről van szó, és azonnal reagáltam, akár több hónappal azelőtti részletekre.

– **Akkor neked könnyű szakma az ügyvédekedés...**

– Szó sincs róla! Rengeteget és folyamatosan kell tanulni, követni a jogalkalmazást, hogy jobb legyél a többiekénél. Ez nem csak szakkönyveket jelent, hanem olvasottságot, általános műveltséget is.

– **Sokat olvasol?**

– Ha könyvekre gondolsz, akkor már nem, bár rengeteg könyvet veszek mostanában is, de ma már jobbra csak a könyvespolcnak, és azzal áltozom magam, hogy majd nyugdíjasként mind elolvasom.

– **Nem úgy tűnik, hogy ez a pálya nyugdíjasokat termelne.**

– Kétségtelen, hogy a tapasztalatnak és a hosszú, sikeres pálya eredményezte tekintélynek nálunk nagy értéke van, de nem

szeretnék csak ezzel érvényesülni „vénségemre”. Ezért ha már nem fog úgy az agyam, mint most, akkor jöhet a pihenés. Azonban ez még odébb van, mert szerencsére nem vagyok fogékony a szenilitásra.

– **Ha nem könyvek, akkor milyen információk töltik ki az agyad igény szintjét?**

– Ez a szakma naprakész tudást követel meg, ugyanis minden érdelemes eseményről tudni kell ahhoz, hogy hozzá tudj szólni, ha a téma felvetődik. Ezért rengeteg újságot, komoly politikai, gazdasági és könnyű bulvárlapokat is átolvasok, hogy ne maradjak le. Néha riasztó, miket kell átrágnom magam, de ezeknek az elsősre ostoba történetek az ismerete is hozhat hasznot. Ebben a szakmában Dosztojevszkij, Csajkovszkij, Zola, Stahl Judit, Dopeman vagy akár Oki ugyanolyan értéket képviselnek, mert mindegyikükkel történhetett olyasmi, amire lehet utalni egy adott témában. Egy ügyvéd nem bázírozhat arra, hogy csak intellektuális témájú ügye vagy kuncsaftjai lesznek. Itt mindenki azonos értékű ember, persze más kérdés, hogy a magánéletben esetleg mi a véleményem róluk.

– **Sokat rohangálsz és most is csokit tömsz magadba.**

– De csak azért, mert elfelejtettem szendvicset hozni magammal. Amúgy reggel szendvicssel kezdek, aztán rapszodikusán étkezem, tehát ahol sikerül valamit bekapni, azzal csillapítom az éhségemet és este pótolok. Tudom, hogy ez nem helyes módszer, de ebben a szakmában ez a trend.

– **Kedvencek?**

– A rántott ételek. A saftos dolgokat nem szeretem.

– **Szóval csak szárazon, a könnyen csúszó dolgok zavarának?**

– Most kétértelműsködsz? Az kétségtelen, hogy a jogi pálya bizonyos részei igen „szárazak”, de az étkezési szokásaimmal, pontosabban a kedvenceimmel ellentétben itt az izgalmas, szokatlan témákat kedvelem. Amúgy ennek a gasztronómiai párhuzama is megvan, hiszen fogadásokon, bálokon, estélyeken általában szeretek mindent megkóstolni, mert élvezem a különleges ízeket. Így nézve akár gourmier is lehetnék, de a hétköznapiokban az étkezés

nem a napom leglényegesebb pontja, ezért rácsálok állandóan rántott húst.

– **A társasági eseményeken mennyire maradsz meg ügyvédnek? Képes vagy elvontkoztatni a hivatásodtól?**

– Az élet folyamatos ügyek végtelen sorozata, tehát minden, látszólag lényegtelen esemény is lehet később jogi ügy alapja, indítéka, magyarázata. Ezért azt állítani, hogy ilyenkor nem figyelek ügyvédi szemmel azért nem teljesen igaz, mert bár akkor nem úgy tekintek a történésekre, mégis, ha valahol, valamikor szükség van az ott történtek felidézésére, akkor azok az információk jól jönnek. S mivel az agyam folyamatos információgyűjtésre van berendezkedve, így majd minden eseményről megragadnak bennem képek. Például amikor megkérdezik tőlem, hogy mit keresek egy sajtótájékoztatón, azt válaszolom, hogy nem tudom még, milyen hozadéka lesz. Előfordult, hogy egy könyvbemutatóra mentem, és az ott bemutatott könyvet rá három napra lobogtatta a szemben álló fél, mondván, a frissen megjelent könyv fordítójának a nevét a kiadó nem kívánta megjelentetni, mert a könyv eladásában hátrányt okozhatna a nevének szerepeltetése. Azonnal visszakértem a könyvet, és felhívtam a bíróság figyelmét arra, hogy a könyv hátoldalán hatalmas betűkkel szerepel a fordító neve egy korábbi könyv kapcsán, ami ellentétes a kolléga állításával. A sajtótájékoztatón ugyanis ez a szokatlan dolog feltűnt. Ilyen apróságokon mulhatnak sikerek.

– **Melyik volt a kedvenc pered?**

– Az egyik legnevezetesebbet inkább csak a játék kedvéért csináltam meg. Ez volt az ominózus 24 és a későbbi 59 forintos perem. Amúgy a 24 forintos per a Guinness rekordok könyvébe való eset, ugyanis a 24 forintokból az OTP-nek vissza kellett fizetnie 3-400 000 embernek 50-60 millió forintot 1985-ös áron. A gépkocsi-előfizetéseknél az OTP csak sima kamatot adott, és nem tőkésítette azt.

– **Ez akkor hatalmas port kavart...**

– Javított az ismertségemet, bár a vetélkedőből már elég közismert voltam, és a szakmában is elismertek. Azonban az ilyen nánsznai dolgok felismerése és ki-

dolgozása, azaz a más srófra járó agy hozadéka, hogy az elismertségem kiemelkedő. Más kérdés, hogy a jog bizonyos részei elég kötöttek, ami egyes esetekben hátrányt jelent az olyan embernek, mint én, aki felfedez új megközelítéseket. Ilyenkor szoktam „harcolni” a bíróságokon a jogértelmezéseken. Például most azon voltam fennakadva, hogy ami a bíróságnak kötelessége lenne, azt ha nem kérem, akkor nem veszik figyelembe a per-

ben! Sajnos a bíróság gondolkodása, s ilyesformán a gyakorlata pár éve megváltozott, azaz amíg annak idején az igazságot hivatalból is kellett keresnie, addig ma már csak „hozott anyagból” dolgozik, ítélkezik. Amit az alperes vagy a felperes elé tár, neki abból kell ítélkeznie. A bíróságnak tehát nem kell lefolytatnia olyan bizonyítást, melyet az egyik fél sem kér, még akkor sem, ha az igazság megtalálásához közelebb vihetne. Ettől kicsit morcos

szoktam lenni. Ezért aztán kénytelen vagyok ezt a pályát játéknak felfogni, mert ha túl komolyan venném, akkor már rég a hatodik infarktusomnál tartanék, ha egyáltalán ennyit túl lehet élni. Az persze más kérdés, hogy minden játékban az a cél, hogy nyerjek, és őszintén szólva nem szeretek veszteni. Arra viszont nagyon büszke vagyok, hogy az eddigi mérleg jelentős nyerést mutat, és ezen a szép mutatóm már nem szeretnék rontani a hátralévő időben.